

наблюдението на нарочно назначени санитарии, и се уреди прехраната имъ по подходящъ за болестъта имъ начинъ: достатъчно количество топълъ чай, оризова чорба и др. Следъ тѣзи мѣрки, забелязано бѣ намаляване на заболяванията. За това, разбира се, помогна и подобреніето на бивачнитѣ условия: подобрени и вкопани палатки, постройка на бараки и землянки съ подржченъ материалъ отъ близкитѣ села и др. Последнитѣ мѣрки, обаче, донесоха само временна полза — докато времето бѣше сухо. Щомъ започнаха да ваятъ есеннитѣ дъждове, и земята се размекна, баракитѣ и землянкитѣ започнаха една следъ друга да падатъ, и то тъкмо тогава, когато температурата се понижаваше, и студентъ вѣтъръ предвещаваше приближаването на зимата. По това време почвата навсѣкжде се бѣ разкаляла, а мѣстата около бивачитѣ и пжтищата бѣха заприличали на голѣми кални блатата. Отъ това особено много се затрудни подвоза къмъ частитѣ: можаха да бждатъ използвани и то съ голѣми мжчнотии само товарнитѣ коне. Движението на колата бѣше крайно затруднено и по-дълбоко къмъ тила, а за 18-и полкъ, следъ прииждането на рѣката Караманъ дере, бѣше станало и невъзможно. Така че, свърхъ несгодитѣ на тежката бивачна обстановка, дойде голѣма оскъждица откъмъ храната и главно липса на хлѣбъ. За известно време даже хората истински гладуваха. И все пакъ, въпрѣки всички тѣзи голѣми лишения, които изтощаваха силитѣ на хората и създаваха благоприятни условия за заболяваемостъта, въпрѣки бедствието отъ холерата, която постоянно намаляваше численостъта на ротитѣ, Етърци не загубиха своята войнишка бодростъ: тѣ стоически понасяха несгодитѣ и страданията на тази тежка обстановка на война и намираха у себе си сили да работятъ по укрепването на позициитѣ, което, поради непрестанната стрелба на турската артилерия, извършваха ноще.

Между това, всрѣдъ войниците започнаха да се ширятъ слухове за примиріе и миръ. Вѣрата въ скорошния край на войната ободряваше хората, и правѣше тѣхния животъ по-лекъ. Мълвата, обаче, скоро стана действителностъ: още на 11-и ноемврий въ с. Хадемкьой стана първата среща между пратеницитѣ на дветѣ воюващи страни, и се започнаха преговори за сключване примиріе. На 14-и ноемврий военнитѣ действия бѣха прекратени, а на 20-и сжщия месецъ бѣ подписано и Примиріето.

VI. — РАБОТА И ЖИВОТЪ НА 18-и ПЕХ. ЕТЪРСКИ ПОЛКЪ ПРИ УКРЕПЯВАНЕТО НА СИНЕКЛИЙСКАТА ПОЗИЦИЯ. (Гледай скица № 17).

Сключването на Примиріето и прекратяването на военнитѣ действия донесе общо облекчение. Краятъ на войната приближаваше. При Чаталджа настана пълно затишие. Работата по позициитѣ, обаче, не бѣ отслабена, а, напротивъ, се усили. Сега вече 18-и полкъ работѣше дене съ всички хора, т. е. не на смѣни, както по-преди. Създаването на една силна позиция се налагаше отъ обстоятелството, че Примиріето бѣ сключено съ условие,